

talte noget om, at han havde læst det i Kommissionsbetænkningen, eller det var maaske det ærede Medlem fra Odense (Marott). (Marott: Ja, det var mig), naa, det er for øvrigt ligegyldigt, hvem det var, jeg ønsker blot i den Anledning at gøre en Bemærkning, som maaske kunde foregribe, at der skulde ske det, som er sket med Hensyn til Horsens og Vridsløselille. I Vridsløselille har man nemlig bortforpagtet Fangernes Arbejde til en privat Entreprenør, specielt Kurvemagerarbejdet, og i Horsens er paa samme Maade Fangernes Arbejde udbudt til et privat Aktieselskab. Jeg skal meget henstille, naar vi nu skulle bygge et nyt Fængsel, at man da ikke gaar til at basere Fangernes Beskæftigelse paa privat Drift, men lader Fangerne være beskæftigede med Arbejde til Staten. Det er ganske utilbørligt, synes jeg, at man etablerer en Konkurrence med frie Mennesker i Samfundet ved at præstere saa billigt Arbejde, som ske kan ved Fangernes meget billige Arbejdskraft, saaledes som det sker i Vridsløselille og Horsens Tugthus. Jeg vil i saa Henseende henstille til den højtærede Justitsminister, at man, forinden der skal planlægges nogen Produktion i det kommende Fængsel, indretter Tingene saaledes, at det, som skal produceres, gaar til Statens eget Forbrug og ikke kommer til at konkurrere med almindeligt Arbejde i det private Liv. Jeg venter, at der i Udvalget vil blive forelagt saadanne Oplysninger, at vi kunne ogsaa komme paa det rene hermed. Som Sagen foreligger i Øjeblikket, mener jeg, at den er meget slet oplyst.

Sabroe: Den Velvillie, som de forskellige Ordførere for Regeringspartierne have modtaget dette Forslag med, forbavser mig ikke. Det var at vente, at naar der kommer et Forslag af den Art, her er Tale om, vilde de sige, at her er en paatrængende Nødvendighed. Men jeg kan ikke erkende, at der er en mere paatrængende Nødvendighed for at opføre et nyt Fængsel, end der f. Eks. er for at gennemføre et Forslag, som sigter til at afhjælpe Nød paa et eller andet Omraade. Jeg vil f. Eks. mene, at hvis man gennemførte et af de Forslag, der er stillet i denne Rigsdagssamling, nemlig Forslaget om forældreløse Børn, vilde man i langt højere Grad kunne tale om, at der er en paatrængende Nødvendighed, som Samfundet skal søge at raade Bod paa. Men hvorfor paastaa de Herrer af Regeringspartiet, at der i denne Sammenhæng er en paatræn-

gende Nødvendighed? Utvivlsomt, fordi det er Autoriteter, der her staa bagved. Kræve de en Foranstaltning gennemført, ere de Herrer straks parate til at yde den fornødne Bevilling. Men have vi, som jeg allerede i min Indledningstale har berørt, i Virkeligheden fuld Klarhed over den saakaldte Nødstilstand paa Fængselsoomraadet? Det er det, som jeg har æsket Svar paa her i Dag, og jeg haaber, at der ogsaa vil blive æsket Svar derpaa i det Udvalg, som bliver nedsat, saa at vi kunne faa Klarhed over Grunden til den Nødstilstand, der siges at være. Det staa for mig saaledes, at der f. Eks. ofte idømmes taabelig store Bøder for ganske smaa Forseelser her i København, hvad der fører til en utilstedelig Overfyldning af Fængslerne. Man dømmes stadig væk Fattigfolk, som ikke eje Salt til et Æg, for rene Bagateller, smaa Gadeuordener og Forseelser til 20 Kr. i Bøde. Enten maa disse Folk pantsætte deres Ting, og det gøre i mange Tilfælde Konerne, eller ogsaa maa man skride til Afsoning, hvorved de ofte miste deres Arbejde og komme fuldstændig paa Knæene. Der er adskillige, der af Retshaandhæverne her i København ligefrem ere blevne ledede ind paa Forbryderbanen, fordi de for en lille Forseelse ere blevne dømt til Bøder, som de maatte afsone med 3—4—5 Dages Fængsel, hvad der har bevirket, som det ogsaa er blevet sagt, at de ere komne ind mellem alle mulige Eksistenser i et københavnsk Fængsel.

Jeg tror, at hvis den højtærede Minister vilde udsende et Cirkulære, hvori han henstillede til Straffemyndighederne i Anledning af de meget daarlige Forhold paa Fængselsvæsenets Omraade at skride til i videst muligt Omfang at løslade saadanne, der hensidde i Varetægtsarrest og afvente Dom ved Overret og Højesteret, og hvis Frigivelse fra Fængselet ikke frembyder nogen Fare for Samfundet, og hvis den højtærede Minister i Kraft af den Stemning, som utvivlsomt er til Stede hos alle ikke alene her i Salen, men ogsaa ude omkring, vilde sige til de Folk, der sidde til Doms over deres Medmennesker her i Byen, at de bør tilstræbe en Nedsættelse af de Bøder, som almindeligt gives for forskellige Forseelser og Overtrædelser af Politivedtægten, vilde man maaske i Løbet af kort Tid kunne naa til at se Halvdelen af de Klienter, der ellers befolke vore Fængsler, frigivne. Jeg skulde mene, at for Eksempel en Bøde for ikke at have fejlet Gade paa 2 Kr., for de allerfattigste 50 Øre, vilde være tilstrækkelig følelig. En Bøde paa